

CUTIA PANDOREI

Adina Speranta

Învolburate,gândurile mă-nconjoară,
Amurgul zace răstignit la orizont,
Crispată, inima se zbate,într-o doară,
Pulsând ciudat printr-un ventricul bont.

La margine de pleoapă, spânzurată,
O lacrimă,nehotarătă, râde strâmb,
Privind, descumpănită, emoția-mpușcată
Cu o rafală de cinism, cu aer tâmp.

Încrâncenat,se bat doctrinele în puls,
Drept jertfă cad preazdrențuitele artere
Iar zâmbetul,chircit, din inimă e smuls
Și condamnat definitiv de legile-austere.

Pe-un stog mucegăit speranța-i acuzată
De un sobor de umbre la un sfârșit amar
Dar un protest decretă că este achitată
De fosta lege-a firii a omului primar.

Și m-am trezit,zâmbind,dintr-un coșmar!

12.06.2015